

Tožba, vložena 20. julija 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Irski

(Zadeva C-316/06)

(2006/C 224/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: S. Pardo Quintillán, D. Lawunmi, zastopnika)

Tožena stranka: Irska

Predlogi tožeče stranke:

- ugotovitev, da Irska s tem, da v zvezi z odvajanja iz aglomeracij IE22, Bray, IE31, Howth, IE34, Letterkenny, IE40, Shanaganagh, IE41, Sligo, in IE45, Tramore County Waterford ni zagotovila, da je odpadna voda, ki vstopa v kanalizacijske sisteme, pred izpustom obdelana v sekundarnem postopku čiščenja ali v primerljivem postopku najkasneje do 31. decembra 2000, in ker ni zagotovila, da bi do tega roka navedena odvajanja izpolnjevala ustrezne zahteve iz Priloge I.B Direktive Sveta 91/271/EGS⁽¹⁾ z dne 30. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode, ni izpolnila svojih obveznosti na podlagi členov 4(1) in 4(3) navedene direktive.
- naložitev plačila stroškov Irski.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija trdi, da so irski organi kršili svoje obveznosti zagotoviti, da je odpadna voda iz spornih aglomeracij obdelana v sekundarnem postopku čiščenja (ali v primerljivem postopku) kot to določa člen 4 te direktive.

Čeprav je Irska pojasnila zamudo, ki je nastala v teh aglomeracijah, in posredovala podatke o napredku usklajevanja s to direktivo, Komisija meni, da ta pojasnila in podatki ne morejo upravičiti neupoštevanje roka, ki ga je določil člen 4(1), prva alineja, navedene direktive. Poleg tega Komisija zatrjuje, da podatki, ki so jih posredovali irski organi, ne zadostujejo za ugotovitev, da je bila namestitve naprav za sekundarno čiščenje odpadnih voda v teh aglomeracijah neizbežna. V večini primerov morajo biti dokončane številne dodatne faze preden se namestijo čistilne naprave.

⁽¹⁾ UL L 135, str. 40 – 52.

Tožba, vložena 20. julija 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-319/06)

(2006/C 224/50)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Enegren in G. Rozet, agents)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožeče stranke:

- ugotovitev, da Veliko vojvodstvo Luksemburg
  - (1) s tem, da je razglasilo, da so določbe iz točk 1, 2, 8 in 11 člena 1(1) zakona z dne 20. decembra 2002 prisilne določbe, ki so del „nacionalnega javnega reda“,
  - (2) s tem, da je v členu 1(1), št. 3, tega zakona nepopolno preneslo določbe člena 3(1)(a) Direktive 96/71/ES⁽¹⁾,
  - (3) s tem, da je v členu 7(1) tega zakona določilo pogoje, katerih ki niso dovolj jasno izraženi, da bi zagotavljali pravno varnost,
  - (4) s tem, da je v členu 8 tega zakona predpisalo, da pooblaščenec *ad hoc* s prebivališčem v Luksemburgu pri sebi hrani dokumente, potrebne za nadzor,
 ni izpolnilo obveznosti iz člena 3(1) in (10) Direktive 96/71/ES in iz členov 49 ES in 50 ES;
- naložitev plačila stroškov Velikemu vojvodstvu Luksemburg.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvič Komisija Velikemu vojvodstvu Luksemburg v bistvu očita, da je sprejelo preveč široko razlago pojma „predpisi javnega reda“ iz člena 3(10), prvi pododstavek, direktive 96/71/ES. Ta očitek se nanaša zlasti na: 1) obveznost, ki jo je določil nacionalni zakonodajalec, da se zaposli samo osebje, s katerim so podjetja, ki so delavce napotila na delo v Veliko vojvodstvo, sklenila pisno pogodbo o zaposlitvi ali sprejela dokument, ki naj bi ustrezal pogojem iz Direktive 91/533/EGS⁽²⁾; 2) nacionalni predpis o avtomatični prilagoditvi plače razvoju življenjskih stroškov; 3) predpis o ureditvi dela za krajši delovni čas in dela za določen čas, in 4) predpis o kolektivnih pogodbah.

Drugič Komisija Velikemu vojvodstvu Luksemburg očita, da je nepopolno preneslo člen 3(1)(a) Direktive 96/71/ES, ker naj bi nacionalna zakonodaja omejila pojem „minimalni počitek“ zgolj na tedenski počitek, pri čemer je izključila druga obdobja počitka, kot je dnevni počitek ali odmor.

V svojem tretjem in četrtem očitku Komisija navaja kršitev členov 49 ES in 50 ES, ki je posledica obveznosti podjetij, katerih delavec opravlja trajno ali začasno dejavnost v Luksemburgu, da 1) inšpekciji za delo in za rudnike „pred začetkom del“, „na prošnjo“ in „v najkrajšem možnem času“ omogočijo dostop do bistvenih podatkov, nujnih za nadzor, in 2) določijo pooblaščenca „ad hoc“ s prebivališčem v Luksemburgu, ki hrani dokumente, potrebne za nadzor obveznosti teh podjetij.

- (¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 21.1.1997, str. 1).
- (²) Direktiva Sveta z dne 14. oktobra 1991 o obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje (UL L 288, str. 32).

Pritožba, ki jo je vložil Theodoros Kallianos 21. julija 2006 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat), razglašeno 17. maja 2006, v zadevi T-93/04 (Kallianos proti Komisiji)

(Zadeva C-323/06 P)

(2006/C 224/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Theodoros Kallianos (zastopnik: G. Archambeau, avocat)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi:

- razglasitev pritožbe za dopustno in utemeljeno
- razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 17. maja 2006 v zadevi Kallianos proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-93/04, in sicer vseh njenih določb in pogojev, ter storiti, kar bi bilo moralno storiti že Sodišče prve stopnje ES:

- a) Razglasiti za nično odločbo OPI-ja z dne 28.11.2003, ki se nanaša na pritožbo T. Kallianos št. R/335/03 z dne 02.07.2003.
- b) Pozvati Komisijo, da pritožniku v celoti povrne plačila in zneske, ki jih je brez pravne podlage odtegnila od plačila pritožnika od datuma razglasitve sodbe o razvezi prvostopenjskega sodišča iz Aten 08.03.1999, vključno z indeksacijo nedolgovane preživitve, ki so jo službe Komisije enostransko določile, povišane za zakonite obresti 7 % od datuma odtegljajev od mesečne plače pritožnika.
- c) Komisiji naložiti stroške postopka vročanja sodnega vročevalca, vključno s stroški prevoda grških sodb v francoski jezik in dokumentov, ki so ji bili pravočasno dani na razpolago, in sicer 1 500 evrov, kot tudi stroške ponovne obrambe pritožnika, ki so določeni na 20 % zneska kazni ali na tak znesek, ki ga *ex aequo et bono* določi Sodišče.
- d) Komisiji Evropskih skupnosti naložiti plačilo stroškov postopka pred Sodiščem in Sodiščem prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v pritožbi najprej navaja, da institucije Skupnosti niso pristojne nadomeščati držav članic ali razlagati njihovo nacionalno zakonodajo v zvezi s postopkom za razvezo.

Drugič, pritožnik izpodbija trditve v skladu s katero posledica sodbe o razvezi ni avtomatično prenehanje začasnih ukrepov, ki jih je sprejel sodnik začasne odredbe, ampak jo mora Komisiji vročiti vročevalec, da bi ta lahko ugotovila, da ni več dolžna odtegovati zneskov od plače zakonca (uradnika) v korist drugega zakonca. Glede tega pritožnik na eni strani v bistvu zatrjuje, da Komisija ni ne tretja seznanjena stranka, ne običajni delodajalec, ker naj bi Kadrovske predpisi vsakega uradnika zavezovali k obveščanju in zagotavljanju transparentnosti njegovega osebnega položaja. Na drugi strani pa zatrjuje, da naj bi odločba o preživitvi v korist zakonca v okviru postopka za razvezo upravičeno preneha veljati z razglasitvijo sodbe o razvezi in da posledično preprosta seznanitev Komisije s to sodbo zadostuje za prenehanje obveznosti dajanja preživitve, ne da bi moral to sodbo vročiti vročevalec.